

Lleida celebra la Diada del Corpus

Lleida ha celebrat, diumenge 7 de juny, la Diada del Corpus. Centenars de lleidatans han assistit a la missa que el bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, ha oficiat a la Catedral Nova, i a la posterior processó de Corpus. Les autoritats locals han participat en els actes d'aquesta diada.

En la litúrgia han estat presents els nens i les nenes de les diferents parròquies de Lleida que han rebut la Primera Comunió aquest any.

El Sr. Bisbe en el moment de l'homilia els ha ajudat a aprofundir en el sen-

tit de la celebració, tot comentant les lectures i tenint paraules significatives per a ells. Després de la Missa, s'ha fet la processó, presidida pel Santíssim. El seguici ha sortit de la Catedral i ha arribat fins a la plaça de Sant Joan on el bisbe ha fet la benedicció a tots els presents, amb el Santíssim.

El recorregut s'ha fet per l'eix comercial, engalanat amb les catifes de flors, serradures i farines de colors. Els elements de cultura popular del Patronat del Corpus han obert camí amb els seus balls.

Memòria de Càritas

El bisbe de Lleida, Joan Piris, ha acompanyat a Josep Casanova, director de Càritas diocesana d'Urgell; Josep Vidal, de CD de Solsona, i de Ramon Baró, responsable a la diòcesi de Lleida, a la roda de premsa, on s'ha posat de manifest la necessitat d'un canvi d'orientació per part de les administracions alhora de lluitar contra la pobresa.

Per al director de Càritas, Ramon Baró, aquest canvi en les polítiques socials comporta beneficis econòmics i alhora beneficis personals. «Hi ha persones a qui ajudàvem en el pagament del lloguer o dels aliments. Reconvertint aquesta inversió en facilitar-los un treball protegit, a banda que el cost és similar, des del punt de vista personal no té res a veure, perquè aquella persona se sent

útil, té perspectives, vol millorar i aprendre nous oficis», explica Baró.

El director de Càritas a Lleida ha reconegut que actualment les empreses de reinserció se centren en el sector serveis i ha anunciat una nova línia de treball que apunta, en un futur, cap el sector agroalimentari.

Càritas Diocesana de Lleida, Solsona i Urgell han atès en el darrer any 15.743 persones o famílies. En total, compten amb 74 punts d'atenció en el territori, on col·laboren 1.562 voluntaris. En polítiques d'acció social han invertit 2,2 milions d'euros, i en polítiques d'ocupació, 1,9 milions. Unes dades similars a les de l'any passat, que en alguns aspectes resulten insuficients per a atendre totes les necessitats.

AJUDANT A VIURE

Cristians amb futur obert

No vull restar importància ni deixar d'expressar la pena que produeixen algunes coses que passen i que són del domini públic. La temperatura moral que ens envolta no és precisament alta i cal denunciar-la, tenint en compte l'advertència evangèlica de mirar també qui està lliure de pecat per a començar a tirar pedres. Certament hi ha circumstàncies negatives, però també n'hi ha de favorables.

Els cristians hem descobert en Jesús el sentit transcendent de la vida, i cal anunciar-lo i animar el desenvolupament ètic del món, estimulament tot allò de positiu que s'amaga en l'interior de les persones. Entre tots cal fer que la societat que anem construint tingui més qualitat i fonaments més sòlids i nobles. Som servidors d'esperança: una esperança que és confiança en la fidelitat de Déu, que compleix sempre allò que promet. Es recolza en la presència permanent de Jesucrist i del seu Esperit en l'Església, i ens demana col·laboració responsable.

Quan escoltem a l'Evangeli: «Déu envià l'àngel Gabriel...» estem afirmant que Déu ha pres la iniciativa. «L'Esperit Sant vindrà sobre teu...»: aquestes paraules són com un sagrament de la iniciativa de Déu, és el temps de l'Esperit Sant, que és el temps de l'Església, el nostre temps, en el que Ell té la iniciativa. Però ha volgut comptar amb nosaltres.

Cal la nostra docilitat, perquè Déu actua en la història mitjançant nosaltres. I aquesta docilitat («Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules») no és una docilitat inoperant. Està al servei de la iniciativa de Déu i alhora carregada de creativitat, ocurrències, sacrificis, projectes, dedicació. Sabem que el primer efecte de la docilitat de Maria és la visita per ajudar la seva parenta Elisabet: un bon exemple d'iniciativa i servei. I després, tota la seva maternitat amb totes les aventures: l'exili, les preocupacions per donar a menjar, per educar...

La nostra vida les coses són així: ser dòcils a l'Esperit és posar en marxa totes les nostres qualitats. No les tenim perquè dormim sinó per a fer-les servir al màxim. I tots els dons que hem rebut els hem de posar al servei de la iniciativa fonamental de l'Esperit, que ens ha de portar a allò que avui anomenem la «inculturació» de l'Evangeli. Tal com va passar en l'experiència de Maria («La Paraula es féu Carn...»), tots els esforços que puguem fer sota la potència de l'Esperit porten amb ells l'eficàcia de l'Encarnació. És una tasca difícil però important, i molt necessària per a poder compartir la joia de l'Evangeli. Però sempre serà fruit d'aquestes dues passes: Déu que intervé i els cristians dòcils que es lliuren al servei total de les iniciatives de l'Esperit en favor de la humanitat.

Mirant Maria, nosaltres rebem una gran lliçó d'activitat pastoral, d'esperança, de certesa, que passa a través de la nostra petitesa i les nostres incapacitats. Sempre serà més allò que manca que allò que hem assolit. Per això, és clar que hi tenim un futur obert.

Rebeu la salutació el vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

▶ **FRANCESC GRANÉ**

Creure i saber

La revista digital *Creure i saber* del Col·lectiu de Professors Universitaris Cristians, amb el suport del Centre Edith Stein, és «un projecte humil i en construcció, que vol anar reunint professors universitaris i alumnes amb ganes d'anar donant raó de la seva experiència humana i creient». Mar Galceran i Francesc Grané en són els directors.

Què es proposa *Creure i saber*?
Aprofitar l'experiència i el saber de diferents professors universitaris, especialment els més joves, per ajudar a anar discernint en què consisteix i com s'expressa l'experiència cristiana entre un col·lectiu que té la seva feina, precisament, en el debat cultural.

A qui s'adreça la revista?
A persones amb set d'autenticitat, de viure una vida on el seu projecte vital no és únicament el seu ego, el cultiu de la seva vanitat. Hi ha una recerca d'autenticitat vital que no troba en el llenguatge religiós l'expressió de la seva experiència ni de la seva recerca. La nostra feina és, com fan tants altres, ajudar a crear ponts. Amb un cristianisme no situat en el prejudici ni en les qüestions morals, sinó en la proposta, el vincle, la integració: en la comunió.

Dieu que és un projecte «en construcció». Per què?
Vam iniciar *Creure i saber* amb l'intent d'explicar, traduir, el contingut del què creiem els cristians, el Credo, a partir de les aportacions que ens fan avui les diferents ciències i amb un llenguatge d'accés directe. Són molts els cristians i les cristianes que estan fent aquest esforç. I volem que la revista es vagi fent entre tots, donant veu a persones que viuen amb seriositat la seva vida de recerca humana i universitària.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pels nuvis

Déu meu, ajuda aquesta parella a ser un sol cor, ple d'amor. Dóna'ls una vida en què puguin ser un sol cor

en la joia i en el dolor, en la salut i en la malaltia.

Dóna'ls amor pels fills que tindran i fes que a casa seva hi hagi sempre una porta oberta per al pobre.

Ensenya'ls, Senyor, a pregar junts perquè puguin estar ben units.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

La eficaz terapia del perdón

La mejor vía terapéutica que puedo recomendarle como médico para conseguir el saludable propósito de liberación del resentimiento es la del perdón. Por esto, en el último capítulo

de mi libro doy algunos consejos de cómo ejercitar el perdón. Recetas, amigo lector, para cualquier situación familiar por más conflictiva que se presente. Porque, en el fondo, no le dé muchas vueltas: es imposible ser feliz si no perdonamos a los demás.

Al guardar resentimiento le estamos concediendo a otra persona la potestad de restringir nuestra felicidad. Al romper con el resentimiento y optar por el perdón recuperamos la libertad, porque, si no perdonamos, seguimos atados al ofensor y al daño que nos hizo (resentimiento).

«Perdonar es la única acción que no es reacción, sino un acto inédito e inesperado, no condicionado por el acto que lo ha provocado», nos puntualiza la filósofa alemana de origen judío que sufrió la dictadura nazi Hanna Arendt.

Mi amigo, el también filósofo Francesc Torralba, aún apunta más alto en la acción de perdonar, cuando nos informa de que «perdonar es propiamente una prerrogativa de Dios. Cuando una persona perdona de corazón, cuando se libera de todas las ataduras que le impiden dar este paso, hay una chispa de divinidad que prende en su ser».

Decía un autor que «el resentimiento es una autointoxicación psíquica, un envenenamiento de nuestro interior que depende de nosotros mismos». En esta misma línea se expresaba el filósofo alemán Max Scheler en un minucioso estudio sobre el resentimiento, cuando decía: «Es una intoxicación sentimental.»

Dr. Paulino Castells

(*Creer con padres separados*, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El fariseísmo

Sorprende la manera de actuar de Jesús, porque no se aleja de los que en su sociedad eran considerados impuros. Todo lo contrario: se relaciona abiertamente con publicanos y pecadores, para escándalo de los fariseos (Mt 9, 10-11).

Su actitud nos enseña a valorar la potencia del bien. La auténtica batalla se libra no sólo protegiéndonos del posible contagio del mal, sino expandiendo el bien. Cuando Jesús es tocado por la hemorroísa, no se contagia él, sino que sana ella (Mt 9, 20-22).

Jesús nos invita a fijarnos en lo interior (Mc 7,15). Por eso crítica con dureza la hipocresía de los fariseos, que estaban obsesionados por su imagen externa y desatendían lo interior. Jesús lo compara con un sepulcro blanqueado por fuera y lleno de inmundicia por dentro (Mt 23,27).

En este contexto, la imagen del sepulcro de Cristo adquiere un significado muy especial. Allí donde los convencionalismos indican que hay impureza —el cadáver de un ajusticiado—, se manifiesta la máxima pureza —la resurrección— y, en vez de estar cerrado a cal y canto para no contaminar, se abre al mundo para irradiar vida.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Editorial Sal Terrae, del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

6. ■ Dilluns (litúrgia hores: 2a setm.) [Gn 28,10-22a / Sl 90 / Mt 9,18-26]. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat. Sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ Dimarts (□ Urgell) [Gn 32,22-32 / Sl 16 / Mt 9,32-38]. Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu. Sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.; sant Marçal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

8. ■ Dimecres [Gn 41,55-57;42,5-7a.17-24a / Sl 32 / Mt 10,1-7]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. ■ Dijous [Gn 44,18-21.23b-29;45,1-5 / Sl 104 / Mt 10,7-15]. Mare de Déu Reina de la Pau. Sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodoric Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ Divendres [Gn 46,1-7.28-30 / Sl 36 / Mt 10,16-23]. Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Boltà, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

11. □ Dissabte [Pr 2,1-9 / Sl 33 / Mt 19,27-29]. Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, copatró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes. Sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. ■ † Diumenge vinent, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Am 7,12-15 / Sl 84 / Ef 1,3-14 (o bé: Ef 1,3-10) / Mc 6,7-13]. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.; santa Marciana, vg. i mr.

DIUMENGE XIV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 2,2-5)

En aquells dies, l'Esperit entrà dintre meu, em va fer aixecar dret i vaig sentir que em parlava. Em digué: «Fill d'home, t'envio al poble d'Israel, a un poble de rebels que s'han alçat contra mi. Tant ells com els seus pares, fins avui mateix, no han deixat mai de ser-me infidels. T'envio a aquests fills de cara endurida i de cor empedreït. Tant si t'escolten com si no t'escolten, tu digue'ls: Això diu el Senyor Déu, perquè, ni que siguin un poble que sempre es revolta, han de saber que hi ha un profeta enmig d'ells.»

▶ Salm responsorial (122)

R. *Tenim els ulls posats en el Senyor, fins que s'apiadi de nosaltres.*

A vós, que teniu el tron dalt del cel, / aixeco els meus ulls. / Com l'esclau té els ulls posats / en les mans del seu amo. R.

Com l'esclava té els seus ulls / en les mans de la mestressa, / tenim els ulls posats en el Senyor, / fins que s'apiadi de nosaltres. R.

Compadiu-nos, Senyor, compadiu-nos, / estem saturats de menyspreu. / La nostra ànima n'està ben saturada, / dels escarnis dels altius, / del menyspreu dels insolents. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 12,7-10)

Germans, les revelacions que he rebut eren tan extraordinàries que Déu, perquè no m'enorgulleixi, ha permès que em clavessin com una espina en la carn: és un enviat de Satanàs que em bufeteja perquè no m'enorgulleixi. Jo he demanat tres vegades al Senyor que me'n deslliuri, però ell m'ha respost: En tens prou amb la meua gràcia; el meu poder ressalta més, com més febles són les teves forces. Per això estic content de gloriar-me de les meves febleses; gràcies a elles, tinc dintre meu la força del Crist. M'agrada ser feble i veure'm ultratjat, pobre, perseguit i acorralat per causa de Crist. Quan sóc feble, és quan sóc realment fort.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 6,1-6)

En aquell temps, Jesús anà a Natzaret, el seu poble, acompanyat dels seus deixebles. El dissabte, començà a ensenyar en la sinagoga. Tot-hom, en sentir-lo, se n'estranyava i deia: «¿D'on li ve tot això? ¿Què és aquest do de saviesa i aquests miracles que es realitzen per les seves mans? ¿No és el fuster, el fill de Maria, parent de Jaume, de Josep, de Judes i de Simó? I les seves parentes, ¿no viuen aquí entre nosaltres?» I se n'escandalitzaven. Jesús els digué: «Els profetes només són mal rebuts en el seu poble, en la seva parentela i entre els de casa seva». I no hi pogué fer cap miracle; només va imposar les mans a uns quants malalts, que es van posar bé. I el sorprenia que no volguessin creure. Després recorria les viles i els pobles i ensenyava.

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 2,2-5)

En aquellos días, el espíritu entró en mí, me puso en pie, y oí que me decía:

«Hijo de Adán, yo te envío a los israelitas, a un pueblo rebelde que se ha rebelado contra mí. Sus padres y ellos me han ofendido hasta el presente día. También los hijos son testarudos y obstinados; a ellos te envío para que les digas: "Esto dice el Señor." Ellos, te hagan caso o no te hagan caso, pues son un pueblo rebelde, sabrán que hubo un profeta en medio de ellos.»

▶ Salmo responsorial (122)

R. *Nuestros ojos están en el Señor, esperando su misericordia.*

A ti levanto mis ojos, / a ti que habitas en el cielo. / Como están los ojos de los esclavos / fijos en la manos de sus señores. R.

Como están los ojos de la esclava / fijos en las manos de su señora, / así están nuestros ojos / en el Señor, Dios nuestro, / esperando su misericordia. R.

Misericordia, Señor, misericordia, / que estamos saciados de desprecios; / nuestra alma está saciada / del sarcasmo de los satisfechos, / del desprecio de los orgullosos. R.

▶ Lectura de la segunda cara del apóstol san Pablo a los Corintios (2Co 12,7-10)

Hermanos: Para que no tenga soberbia, me han metido una espina en la carne: un ángel de Satanás que me apalea, para que no sea soberbio. Tres veces he pedido al Señor verme libre de él; y me ha respondido: «Te basta mi gracia; la fuerza se realiza en la debilidad.»

Por eso, muy a gusto presumo de mis debilidades, porque así residirá en mí la fuerza de Cristo. Por eso, vivo contento en medio de mis debilidades, de los insultos, las privaciones, las persecuciones y las dificultades sufridas por Cristo. Porque, cuando soy débil, entonces soy fuerte.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 6,1-6)

En aquel tiempo, fue Jesús a su pueblo en compañía de sus discípulos. Cuando llegó el sábado, empezó a enseñar en la sinagoga; la multitud que lo oía se preguntaba asombrada: «¿De dónde saca todo eso? ¿Qué sabiduría es ésa que le han enseñado? ¿Y esos milagros de sus manos? ¿No es éste el carpintero, el hijo de María, hermano de Santiago y José y Judas y Simón? ¿Y sus hermanas no viven con nosotros aquí?» Y esto les resultaba escandaloso. Jesús les decía: «No desprecian a un profeta más que en su tierra, entre sus parientes y en su casa.» No pudo hacer allí ningún milagro, sólo curó algunos enfermos imponiéndoles las manos. Y se extrañó de su falta de fe. Y recorría los pueblos del contorno enseñando.

La Santa Faç. Pintura sobre taula atribuïda a Juan de Flandes (Cartoixa de Miraflores, Burgos)

COMENTARI

El pecat és rebutjar el Crist

Es evangelistes no han buscat minimitzar els fracassos de la predicació de Jesús. Jesús fracassa fins i tot davant els seus. Entusiasmats pel seu ensenyament i per les seves obres, molts han vist en ell un home excepcional. D'altres, tanmateix, s'han qüestionat d'on venia la seva saviesa i els seus poders extraordinaris, l'autoritat del seu ensenyament... Però queden sorpresos davant la reacció negativa dels seus convilatans de Natzaret. Per a ells, Jesús era tan sols el fuster a qui li havien fet encàrrecs. Aquesta proximitat humana feia que se'ls fes difícil de percebre la seva divinitat.

Per això allí no va poder fer cap miracle. Creure en el Déu llunyà és més fàcil que trobar el Déu pròxim. En la proximitat tot esdevé concret, homes i coses: tenen un nom i necessiten un espai. Hem de creure que Crist se'ns fa trobadís en la paraula i en el sagrament, en el qui seu al meu costat, en l'església, pel carrer, en la nostra pròpia casa...

L'experiència del rebuig de la Paraula és una de les constants en la missió dels profetes, com veiem en Ezequiel, Pau o en el mateix Jesús. La crisi, el dubte, el fracàs, la feblesa, ens fan veure que no ens hem d'espantar davant les reaccions contràries dels altres homes ni dimitir fàcilment de la nostra missió: portar el goig de l'Evangeli a les perifèries del nostre món.

Déu vol que proposem la veritat de l'Evangeli, no que la imposablem.

Déu, sempre imprevisible, es proposa i es revela mitjançant uns instruments i en els moments més impensats. La seva oferta de salvació no està lligada a fórmules fixes, sinó als instruments més fràgils, a través dels quals brilla més bé que, malgrat les nostres febleses, tenim dintre nostre la força del Crist: «M'agrada ser feble. Quan sóc feble, és quan realment sóc fort» (segona lectura).

El cristià pot dir amb sant Pau: «Gràcies a les meves febleses, tinc dintre meu la força del Crist.»

Ignasi Ricart, claretia

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Mans Unides organitza el Concert contra la Fam

Amb el lema «Cantem contra la Fam», aquest passat 30 de maig, diverses corals lleidatanes han unit les seves veus al pati de les Comèdies. El concert ha estat organitzat per Mans Unides, que un any més l'ha promogut per recaptar diners per als seus projectes de desenvolupament.

El concert ha començat amb el conjunt de veus Amunt i a Ball del Centre Dalcrozze de Lleida i ha seguit amb Unicorn, el cor de la Universitat de Lleida; la coral Llar Santa Teresina; la coral Cants i Rialles i la coral L'Estel. La cloenda ha anat a càrrec de la coral Clavellina, Flor d'Espigol i el Petit Cor de la Catedral.

El repertori de les formacions ha inclòs havanes, cançons populars catalanes, cants lírics i peces variades d'autors com Lluís Llach, Joan Manuel Serrat o Édith Piaf, entre altres.

Lliurament d'orles de l'Episcopal

El Sr. Bisbe, va presidir, el passat 22 de maig, l'acte de lliurament d'orles als alumnes que acaben

els seus estudis al Col·legi Episcopal. Aquest es va celebrar a l'Auditori Municipal Enric Granados, que va quedar petit per acollir les famílies que van voler acompanyar-los en aquest moment tan especial.

Pelegrinatge presbiteral a Àvila

El passat 2 de juny han pelegrinat a Àvila un grup de preveres del Bisbat de Lleida, 28 mossens i 4 diaques, acompanyats pel bisbe, Joan Piris.

En primer lloc, han visitat el convent de l'Encarnació de la ciutat emmurallada. Tot seguit, el Museu de la Santa. En acabar la visita al museu, els pelegrins han participat de l'Eucaristia, presidida pel nostre Bisbe i concelebrada per tots els preveres. Aquesta celebració eucarística ha tingut lloc al temple jubilar.

El tercer moment important del viatge ha estat l'àpat en el restaurant de l'hotel, davant la Catedral d'Àvila. Acabat el dinar, s'ha realitzat una visita al temple.

Per últim, l'expedició lleidatana ha visitat el primer convent de la reforma del Carme, el Convent de Sant Josep.

El bisbe Joan amb els alumnes del Mater Salvatoris

El Sr. Bisbe, Joan Piris, ha mantingut sengles reunions amb els alumnes del col·legi Mater Salvatoris que estan fent la catequesi per rebre els sa-

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere (juliol, agost i setembre)

De dilluns a divendres de 10 a 12 h
12 h - Eucaristia
Dissabtes de 10 a 12 h

- **Diumenge, 5 de juliol:**
—Visita Pastoral a Castellans.
- **Dimarts, 7 de juliol:**
—Comença la novena a la parròquia de la Mare de Déu del Carme.
—Romeria a Montserrat.
—Conferència Episcopal Tarraconense (7, 8, i 9).
- **Divendres, 10 de juliol:**
—Visita Pastoral de l'Arxiprestat de la Ribagorça (10, 11 i 12).
- **Diumenge, 12 de juliol:**
—12 h, Confirmacions a la parròquia de l'Assumpció del Pont de Suert.

graments de la Primera Comunió i de la Confirmació. Tot dialogant amb els infants i joves, s'ha interessat per com es preparaven per rebre aquests sagraments.

AYUDANDO A VIVIR

Cristianos con futuro abierto

No quiero quitarle importancia ni dejar de expresar la pena que producen algunas cosas que pasan y que son del dominio público. La temperatura moral que nos rodea no es precisamente alta y hay que denunciarla, teniendo en cuenta la advertencia evangélica de mirar también quién está libre de pecado para empezar a tirar piedras. Ciertamente hay circunstancias negativas, pero también las hay favorables.

Los cristianos hemos descubierto en Jesús el sentido trascendente de la vida, y tenemos que anunciarlo y animar el desarrollo ético del mundo, estimulando todo lo positivo que se esconde en el interior de las personas. Entre todos tenemos que hacer que la sociedad que vamos construyendo tenga más calidad y fundamentos más sólidos y nobles. Somos servidores de esperanza: una esperanza que es confianza en la fidelidad de Dios que cumple siempre lo que promete. Se apoya en la presencia permanente de Jesucristo y de su Espíritu en la Iglesia, y nos pide colaboración responsable.

Cuando escuchamos en el Evangelio: «Dios envió al ángel Gabriel...» estamos afirmando que Dios

ha tomado la iniciativa. «El Espíritu Santo vendrá sobre ti...»: estas palabras son como un sacramento de la iniciativa de Dios, nuestro tiempo es el tiempo del Espíritu Santo, que es el tiempo de la Iglesia en el que Él tiene la iniciativa. Pero ha querido contar con nosotros.

Es necesaria nuestra docilidad, porque Dios actúa en la historia mediante nosotros. Y esta docilidad («He aquí la esclava del Señor; hágase en mí según tu palabra») no es una docilidad inoperante. Está al servicio de la iniciativa de Dios y al mismo tiempo cargada de creatividad, ocurrencias, sacrificios, proyectos, dedicación. Sabemos que el primer efecto de la docilidad de María es ir a ayudar a su parienta Isabel: un buen ejemplo de iniciativa y servicio. Y después, su maternidad con todas las aventuras: el exilio, las preocupaciones para dar de comer, para educar...

En nuestra vida las cosas son así: ser dóciles al Espíritu es poner en marcha todas nuestras cualidades. No las tenemos para que duerman sino para usarlas al máximo. Y todos los dones que hemos recibido los tenemos que poner al servicio de la ini-

ciativa fundamental del Espíritu, que nos debe llevar a lo que hoy llamamos la «inculturación» del Evangelio.

Tal como ocurrió en la experiencia de María («La Palabra se hizo Carne...»), todos los esfuerzos que podamos hacer bajo la fuerza del Espíritu llevan con ellos la eficacia de la Encarnación. Es una tarea difícil pero importante, y muy necesaria para poder compartir la alegría del Evangelio. Pero siempre será fruto de estos dos pasos: Dios que interviene y los cristianos dóciles que se entregan al servicio total de las iniciativas del Espíritu en favor de la humanidad.

Mirando a María, nosotros recibimos una gran lección de actividad pastoral, de esperanza, de certeza, que pasa a través de nuestra pequeñez y nuestras incapacidades.

Siempre será más lo que falta que lo que hemos logrado. Por ello, está claro que tenemos un futuro abierto.

Recibid el saludo vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737